

Sygn. akt IV CNP 50/16

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie ze skargi pozwanego
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w B.
z dnia 18 stycznia 2016 r., sygn. akt II Ca [...]
w sprawie z powództwa J. L.
przeciwko J. Z.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 lutego 2017 r.,

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie pozwany wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem orzeczenia Sądu II instancji tylko w części - co do określenia terminu, od którego należą się od niego odsetki w związku z opóźnieniem w zapłacie zachowku. Sąd ten przyjął, że świadczenie o zapłatę zachowku jest świadczeniem bezterminowym, zatem staje się wymagalne z chwilą zażądania jego spełnienia, co nastąpiło w tej sprawie z chwilą wniesienia pozwu o zapłatę. Skarżący twierdził, że odsetki należą się dopiero od momentu wyrokowania, ponieważ dopiero od tej chwili wiadomo, ile powinien był zapłacić - wcześniej wobec sporu nie mógł świadczyć. Zgodzić się trzeba ze skarżącym, że co do określenia momentu wymagalności świadczenia o zachówek istnieją spory w doktrynie i judykaturze. Według pierwszego poglądu, roszczenie o zachówek staje się wymagalne od daty wezwania zobowiązanego do zapłaty zachowku. Zgodnie z drugim poglądem, roszczenie o zachówek staje się wymagalne od daty wyrokowania w sprawie. Obydwa poglądy są reprezentowane również w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Gdyby niniejsza sprawa była w toku postępowania kasacyjnego, niewątpliwie istniałyby podstawy do przyjęcia do rozpoznania stosownej skargi. Inaczej jest jednak w postępowaniu o stwierdzenie nieważności z prawem prawomocnego orzeczenia. Zaskarżone orzeczenie nie narusza bowiem prawa, skoro Sąd zajął jedno z dopuszczalnych stanowisk, które zresztą wynika z najnowszego orzecznictwa Sądu Najwyższego i w zakresie swobody orzekania miał do tego prawo - jego rozstrzygnięcia nie można uznać za oczywiście nieprawidłowe. Co więcej, za jego trafnością przemawiają istotne względy zarówno prawne, jak i społeczne. W tym stanie rzeczy brak podstaw do przyjęcia skargi do rozpoznania (art. 424⁹ k.p.c.).

jw

l.n